

Nr 500.

Av herrar **Gustafson** i Göteborg och **Königson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 46, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 7 och 12 §§ lagen den 29 juni 1945 (nr 420) om semester.*

I proposition nr 46 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit vissa ändringar i semesterlagen innebärande dels att sjukdomstid under sammanlagt högst 90 dagar per år skall bli semesterkvalificerande, dels att arbetsgivare ej utan den anställdes medgivande skall få förlägga semester till tid då den anställda är sjuk, förutsatt att sjukdomsfallet inträffat innan semestern påbörjats.

Under de senaste åren har ändringar i de nuvarande, högst otillfredsställande bestämmelserna vid flera tillfällen påyrkats i riksdagen. Flera av ändringsförslagen har beaktats i propositionen, men på ett par punkter är det nya lagförslaget inte helt tillfredsställande.

I likhet med TCO kan man ifrågasätta huruvida inte kvalifikationstiden skulle kunna utsträckas ytterligare, så att den åtminstone under alla förhållanden sammanfaller med den för sjukförsäkringen gällande samordningstiden. Man har mot en lång kvalifikationstid bl. a. anfört att en sådan skulle vara till arbetstagarens nackdel, när arbetsgivaren då skulle kunna bli benägen att avskeda den arbetstagarare, som drabbas av sjukdom. Även om man inte bör överdriva tyngden av detta argument, talar det dock för en viss försiktighet under en övergångstid. Trots att vi anser en ändring i framtiden erforderlig på denna punkt är vi dock för dagen beredda att avstå från ett ändringsyrkande.

Däremot anser vi att bestämmelserna beträffande förläggning av semester till tid då den anställda är sjuk bör ytterligare ändras. Det i propositionen framlagda förslaget innebär bl. a., att arbetstagarens medgivande ej behöver inhämtas om sjukdomsfallet inträffar under tid då hela företaget eller den avdelning, där den sjuke brukar arbeta, är stängd på grund av gemensam semester. Vi anser att nackdelarna med ett förbud också under sådan tid är betydligt överdrivna. Sjukdomstider planeras aldrig på förhand. Den som är frisk under den gemensamma semestern kan bli sjuk vid annan tidpunkt på året. Det torde inte innebära någon betydande olägenhet för arbetsgivaren om han i enstaka fall får bereda den som varit sjuk under den gemensamma semestern ledighet vid någon annan tid-

punkt. För den enskilde arbetstagaren är saken emellertid av mycket stor betydelse.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen för sin del måtte besluta att förbudet mot förläggande av semester utan arbetstagarens medgivande till tid då den anställda är sjuk också skall gälla tid, då företaget, eller berörd avdelning inom detsamma, är stängt för gemensam semester, samt att vederbörande utskott måtte utarbета erforderlig ändring i lagtexten.

Stockholm den 2 februari 1954.

Sven Gustafson
i Göteborg.

Ture Königson.
